

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/54/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516010046
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3516010046.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Františka Kováča, v trestnej veci proti obžalovanému H. H., pre zločin vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm.a), písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.b) Tr.zák. a § 139 ods.1 písm.c), písm.e) Tr.zák., o odvolaniach obžalovaného H. H. a matky obžalovaného - K. H. proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 15.4.2016, sp.zn. 2T/14/2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. júla 2016 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm.d), písm.e) Tr.por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por.

obžalovaný H. H. - nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom H. č. XXX, t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Ilava

je v i n n ý , ž e

od presne nezisteného dňa roku 2012 do 17.50 hod. dňa 01.12.2015 vo H. v rodinnom dome č. XXX, opakovane svoju matku K. H., nar. XX.XX.XXXX, so slovami „prepíš na mňa ten dom, lebo uvidíš, čo ti urobím“ a „prepíš na mňa ten dom, lebo Ťa zabijem a dom podpálím,“ nútil, aby vykonala prevod vlastníckeho práva rodinného domu vo H., zapísaného na LV č. XXXX parcely č. XXX/X, č. XXX, ktorého je podielovým spoluvlastníkom, na neho

t e d a

hrozbou násilia iného nútil, aby niečo konal a spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, na chránenej osobe - blízkej osobe a osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods.2 Trestného zákona, § 39 ods.1 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 15.4.2016, sp. zn. 2T/14/2016 bol obžalovaný H. H. uznaný vinným pre zločin vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm.a), písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.b) Tr.zák. a § 139 ods.1 písm.c), písm.e) Tr.zák. na skutkovom základe, že od presne nezisteného času do 17.50 hod. dňa 01.12.2015 vo H. v rodinnom dome č. XXX, opakovane svoju matku K. H., nar. XX.XX.XXXX, so slovami „prepíš na mňa ten dom, lebo uvidíš, čo ti urobím“ a „prepíš na mňa ten dom, lebo Ťa zabijem a dom podpálim,“ nútil, aby vykonala prevod vlastníckeho práva rodinného domu vo H., zapísaného na LV č. XXXX parcely č. XXX/X, č. XXX, ktorého je podielovým spoluvlastníkom, na neho.

Za to bol odsúdený podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona bolo obžalovanému uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po vyhlásení podal odvolanie obžalovaný proti výroku o vine a treste napadnutého rozsudku, ktoré odôvodnil jednak sám, ale i prostredníctvom obhajcu. Obžalovaný v odôvodnení vlastnoručne písaného odvolania doplneného podaním zo dňa 14.06.2016 uviedol, že trestný čin nespáchal, pričom súd prvého stupňa rozhodol na podklade nepriamych svedectiev zmanipulovaných svedkov, ktorí pri skutku neboli prítomní a ich výpovede sa nezakladajú na pravde. Podrobne poukázal na jeho spolužitie s matkou, okolnosti prípadu, rodinné pomery a vzťahy s ďalšími rodinnými príslušníkmi, ktorí svedčili proti nemu, pričom vyslovil presvedčenie, že svedkovia si celú vec vymysleli a klamú, pričom podstatou bolo to, že O. T. chcela od matky, aby prepísala časť domu na vnučku. Matku nikdy nevydieral, čo potvrdzuje i ona sama. Na svoju obranu tiež uviedol, že o matku sa staral, chodil s ňou k lekárovi, na nákupy a aj keď sa s ňou niekedy škaredo pohádal, je mu to ľúto. Uvedené skutočnosti okresný súd nevzal do úvahy, preto žiadal zrušiť napadnutý rozsudok. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu obžalovaný namietal tak skutkové ako aj právne závery súdu prvého stupňa. Podstatou odvolacích námietok bol podľa názoru odvolateľa nesprávny záver okresného súdu, že jeho vina bola jednoznačne preukázaná vykonanými dôkazmi, nakoľko žiaden svedok vypočutý na hlavnom pojednávaní nebol priamym svedkom žalovaného skutku a teda nevidel na vlastné oči a nepočul slová vyslovené ním voči jeho matke citovanej v obžalobe. Súd nesprávne ustálil skutkový stav len na nepriamych a sprostredkovaných informáciách, ktoré uvádzali svedkovia K. H. - švagriná, O. T. a K. B., s ktorými však obžalovaný bol pohádaný, majú k nemu nepriateľský postoj a teda ich výpovede nemožno považovať za objektívne. Naopak sa nevysporiadal s tvrdením poškodenej, ktorá poprela vydieranie obžalovaným. Vytýkal tiež napadnutému rozsudku, že v skutkovej vete nie je dostatočne časovo vymedzený začiatok doby, počas ktorej sa mal dopúšťať protiprávneho konania a nakoľko nemožno jednoznačne ustáliť konkrétny čas skutku, nie je možné preskúmať kvalifikáciu skutku v zmysle § 138 písm. b/ Tr.zák., čo má za následok, že došlo k porušeniu práva na obhajobu, keďže obžalovaný nevie voči čomu sa má brániť. Preto navrhol podľa § 321 ods.1 písm. b/, písm. e/ Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Poškodená K. H., ako matka obžalovaného rovnako podala odvolanie proti citovanému rozsudku a to v prospech obžalovaného. V písomnom odôvodnení odvolania uviedla, že jej syn ju nikdy fyzicky nenapadol, nevyhrážal sa jej, ani ju nevydieral, vždy sa o ňu staral a pomáhal jej. Výpovede svedkov považuje za vymyslené a všetko zmanipulovala dcéra O., pričom v nemocnici po úraze ju dcéra O., druhý syn C. s manželkou K. pri návšteve zmanipulovali a ona vypovedala tak, ako jej kázali. Neskôr si uvedomila, čo urobila a zmenila svoju výpoveď. Dcéra O. naviedla aj susedov, čo majú vypovedať. Syn to neurobil, naopak chodil ju opatriť, nakúpiť, staral sa o ňu a nezaslúži si, aby bol zavretý a odsúdený.

Jej syn H. je nevinný a chcela by, aby sa o ňu mohol naďalej starať, finančne jej pomáhať a prispievať jej na domácnosť.

K odvolaniu matky, poškodenej K. H. sa vyjadril aj obžalovaný, ktorý uviedol, že tvrdenia matky o jej zmanipulovaní synom C., nevestou K. H. a dcérou O. T. sú pravdivé. Dodal, že aj keď matke niekedy nadával, vždy sa jej ospravedlnil. Chce sa o ňu naďalej starať a žiadal zrušiť napadnutý rozsudok.

K odvolaniam sa vyjadrila i prokurátorka, pričom s tvrdeniami obhajoby, že na základe vykonaných dôkazov nebolo možné vyvodiť jednoznačný záver o spáchaní žalovaného skutku, nesúhlasí. V predmetnej veci boli vypočutí ako svedkovia rodinní príslušníci obžalovaného a poškodenej a to sestra obžalovaného O. a K. H., švagriná obžalovaného. Obe svedkyne zhodne vypovedali, že o konaní obžalovaného im spontánne povedala práve poškodenej K. H. v čase keď bola hospitalizovaná v nemocnici počas ich návštevy, teda práve vtedy, keď si bola vedomá, že obžalovaný tam nie je prítomný. Obe svedkyne uviedli, že obžalovaný od poškodenej požadoval prepis domu vo H. č. XXX na jeho osobu a to slovami konkretizovanými v skutkovej vete obžaloby. Navyše obe svedkyne boli prítomné pri niektorých situáciách a správaní obžalovaného voči nim samotným, ale i poškodenej. Z dôkazov je zrejmé, že matka obžalovaného sa sťažovala na jeho správanie nielen rodinným príslušníkom, ale aj susedom bývajúcim v ich blízkosti a to nezaujatým svedkom B. a C., ktorí potvrdili jednak nevhodné správanie obžalovaného k poškodenej (kriek, nadávky, vyhrážky), ale i skutočnosť, že obžalovaný požadoval prepis domu na jeho osobu, za čo jej nadával a vyhrážal sa jej. Navyše na hlavnom pojednávaní starosta obce H. svedok B.. E. A. potvrdil, že matka obžalovaného ho viackrát požiadala, aby synovi dohovorel, lebo tento na ňu vyvíjal nátlak súvisiaci s prepisom domu. Svedok s ním vykonal i pohovor, na čo obžalovaný prisľúbil, že správanie zlepší, čo sa však nestalo. Aj z výpovede tohto svedka je zrejmé, že obžalovaný má veľké problémy s alkoholom a vulgárne sa správa nielen voči matke, ale i ostatným obyvateľom obce. Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne a poškodenej K. H., táto po vznesení obvinenia obžalovanému využila svoje právo a odmietla k veci vypovedať. Následne na hlavnom pojednávaní vypovedala už v prospech obžalovaného a vyvstáva otázka, prečo nevypovedala po vznesení obvinenia, keď následne tvrdila, že k žiadnemu vydieraniu zo strany obžalovaného nedošlo. Jej výpoveď vzhľadom na všetky okolnosti je potrebné vyhodnotiť ako účelovú v snahe zbaviť syna trestnej zodpovednosti. Navyše z výpovedí svedkýň O. T. a K. B. je zrejmé, že matka si obžalovaného pred nimi zastávala. Prokurátor je toho názoru, že vo veci bolo produkovaných dostatok dôkazov preukazujúcich vinu obžalovaného i napriek tomu, že jediná priama svedkyňa a to matka obžalovaného v prípravnom konaní najskôr odmietla vypovedať po vznesení obvinenia a na hlavnom pojednávaní vypovedala v prospech obžalovaného. Nie je dôvod na spochybňovanie výpovedí svedkov - rodinných príslušníkov, ktoré sú v súlade s výpoveďami susedov a tiež nezaujatého svedka - starostu obce B.. A.. Navyše tieto korešpondujú so znaleckým posudkom z odvetvia psychiatrie vypracovaného vo veci, z ktorého je zrejmé, že obžalovaný je závislý od alkoholu a v stave opitosti má sklon k agresívnemu konaniu. Znalcami bol konštatovaný abúzus alkoholu so znakmi psychickej a somatickej závislosti, pokles tolerancie, bagatelizácia a nekritickosť voči vlastnej závislosti. Navyše to, že obžalovaný mal záujem o prepis domu vyplýva i z výpovede svedkyne T. T. - družky obžalovaného, ktorá potvrdila, že v minulosti na jeho požiadanie matka na neho dom prepísala, avšak následne to zmenila, čo potvrdili i svedkyne K. H. a O. T.. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti bolo podľa názoru prokurátora produkovaných vo veci dostatok dôkazov tvoriacich ucelenú reťaz preukazujúcu vinu obžalovaného, preto odvolanie obhajcu navrhol podľa § 319 Tr.por. zamietnuť ako nedôvodné, pričom podanie poškodenej K. H. považuje za účelové v snahe obžalovaného zbaviť trestnej zodpovednosti, keďže ide o jej syna.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zástupkyňa krajskej prokurátorky uviedla, že navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obhajca uviedol, že sa v plnej miere pridrižiava dôvodov odvolania, navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne navrhol oslobodiť obžalovaného spod obžaloby.

Obžalovaný sa stotožnil s návrhom obhajcu a dodal, že matku nikdy nevydieral. Všetky výpovede sú zmanipulované.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých

výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Z podnetu podaných odvolaní obžalovaným a matkou obžalovaného krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr.por., pričom zistil, že odvolanie obžalovaného a jeho matky je sčasti dôvodné.

V prvom rade odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa v záujme zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a dospel v zásade k správnym skutkovým zisteniam, s jediným pochybením, vytykaným aj v odvolaní, keď neupravil v skutkovej vete začiatok protiprávneho konania obžalovaného v súlade s vykonaným dokazovaním a to aj napriek tomu, že sám okresný súd v odôvodnení rozhodnutia konštatuje (na str. 8), že obžalovaný sa protiprávneho konania dopúšťal od roku 2012, čo vyplynulo z vykonaných dôkazov (výpoveď svedkyne K. B. a C. B.). Preto bez toho, aby došlo k zmene rozhodnutia v neprospech obžalovaného, bolo možné túto chybu napadnutého rozsudku napraviť aj v odvolacom konaní a keďže pochybenie sa týkalo výroku o vine, bolo nutné ju napraviť v zmysle § 321 ods. 3 Tr. poriadku len zrušením celého napadnutého rozsudku. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a následne vo veci sám rozhodol s tým, že skutkovú vetu oproti zrušenému rozsudku upravil tak, že počiatok konania obžalovaného určil od roku 2012, pričom obžalovaného rovnako ako okresný súd za takýto skutok uznal vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že v posudzovanej veci boli podľa názoru krajského súdu v konaní pred súdom prvého stupňa vykonané dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, pričom tieto okresný súd vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel, až na vyššie uvedené pochybenie, k správnym skutkovým aj právnym záverom v dôvodoch svojho rozhodnutia, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne odôvodnil. Uviedol, ktoré konkrétne dôkazy vo veci vykonal, ktoré skutočnosti z vykonaných dôkazov vyplývali, ako aj to, na základe ktorých konkrétnych dôkazov svoje skutkové závery ustálil, prečo obrane obžalovaného a napokon aj výpovedi poškodenej neuveril a z toho dôvodu uznal obžalovaného vinným zo žalovaného trestného činu. So zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení, vedúcich k záveru o vine obžalovaného. Tak ako už konšatoval súd prvého stupňa, obžalovaného zo spáchania skutku usvedčujú výpovede svedkýň K. H. (švagrinej obžalovaného), O. T., z ktorých vyplýva, že obžalovaný sa vyhrážal svojej matke spôsobením ujmy na jej zdraví, živote alebo na jej majetku, ak na neho neprepíše jej podiel na predmetnej nehnuteľnosti, pričom o týchto vyhrážkach obžalovaného im povedala samotná poškodená a svedkyňa K. H. nepovažovala uvedené slová svokry za vymyslené. Poškodená mala strach, aby obžalovaný vyhrážky nesplnil. Okrem toho sama počula, ako obžalovaný sa na adresu svojej matky opakovane pod vplyvom alkoholu vulgárne vyjadroval a nadával jej. Svedkyňa O. T. potvrdila, že keď prechádzala okolo domu, počula sama vulgárne nadávky obžalovaného na adresu poškodenej a jeho ultimáta ohľadne prepisu domu. Uvedené potvrdila aj svedkyňa K. B. - suseda, ktorá počula viackrát v priebehu rokov 2012 až 2015 vyhrážky obžalovaného na adresu poškodenej, že ak neprepíše na neho dom, podpáli ho. Z výpovedí týchto svedkýň vyplýva, že autorom týchto vyhrážok bol jednoznačne obžalovaný, že nemohlo ísť v žiadnom prípade o zámenu s inou osobou. Výpoveď K. B. sčasti potvrdil i svedok C. B., ktorý počul ako obžalovaný matke vulgárne nadáva a vyžaduje od nej, aby mu prepísala dom. Nepriamo je obžalovaný zo spáchania skutku usvedčovaný výpoveďou svedkov K. C., ktorá opakovane počula z domu verbálne vulgárne správanie obžalovaného voči matke, keď bol pod vplyvom alkoholu. Navyiac je potrebné poukázať na výpoveď svedka B. E. A., starostu obce H., ktorý bol opakovane požiadaný samotnou matkou obžalovaného, aby zasiahol a obžalovanému dohovoriť, pretože syn na ňu vyvíja nátlak súvisiaci s prepisom domu a vulgárne sa voči nej správa. Obžalovaný nadmerne požíva alkohol, pod vplyvom ktorého je agresívny. Napokon pokiaľ ide o výpoveď svedkyne a poškodenej K. H., táto po začatí trestného stíhania vo veci po náležitom poučení vypovedala, pričom potvrdila skutočnosti uvádzané v uznesení o začatí trestného stíhania, no po vznesení obvinenia využila svoje zákonné právo a odmietla vypovedať. Následne na hlavnom pojednávaní vypovedala už v prospech obžalovaného. Jej výpoveď vzhľadom na výpovede ostatných svedkov aj odvolací súd vyhodnotil ako účelovú v snahe zbaviť syna trestnej zodpovednosti, pričom motív takejto snahy možno vidieť práve vo výpovedi starostu obce B. E. A., že poškodená už v minulosti na zavolaní polície nemala

záujem vzhľadom na materinskú lásku k synovi, ktorému nikdy nemala záujem uškodiť, lebo stále verila a verí, že sa jeho správanie zlepší. Odvolací súd uvádza, že nepochybne v tom zohráva rolu aj skutočnosť, že obžalovaný napriek správaniu voči poškodenej, ako ho popisujú svedkovia, tejto pomáhal a staral sa o ňu. Výpovede svedkýň K. H. a O. T. napriek zmenám vo výpovedi poškodenej a jej tvrdeniu i tvrdeniu obžalovaného, že výpovede týchto svedkýň sú nepravdivé a zmanipulované, aj odvolací súd vyhodnotil ako pravdivé a to s najmä poukazom na výpovede nezávislých svedkov K. B., ktorá na vlastné uši počula vydieranie obžalovaného, C. B. a nepriamo tiež B.. E. A..

Napokon zo znaleckého posudku znalkýň z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania trestného činu netrpel duševnou poruchou ani chorobou. Bol schopný rozpoznať protiprávnosť činu a ovládať svoje konanie. Je schopný chápať zmysel trestného konania. Je závislý od alkoholu a v stave opitosti má sklon k agresívnemu konaniu. Napriek tomu k zmenám jeho osobnosti v dôsledku častého požívania alkoholu nedošlo. Je potrebné, aby sa liečením u neho dosiahla abstinencia od alkoholu. Znalkyne navrhli uloženie ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou.

Na základe uvedeného potom aj krajský súd po starostlivom zvážení vykonaných dôkazov tak v súhrne ako aj jednotlivo, dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti s vyššie uvedenou úpravou sa stal, spáchal ho obžalovaný a týmto svojím konaním naplnil zákonné znaky zločinu vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm.a), písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.b) Tr.zák. a § 139 ods.1 písm.c), písm.e) Tr.zák. Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré krajský súd považoval za nutné poukázať z hľadiska skutkového stavu a výroku o vine, pričom odvolania obžalovaného a poškodenej s výnimkou nutnosti upraviť skutkovú vetu tejto časti nepovažoval dôvodné.

Napokon odvolací súd pri rozhodovaní o potrestaní obžalovaného prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že v mieste bydliska nie je dobre hodnotený, na jeho správanie má veľký vplyv časté požívanie alkoholických nápojov a pod ich vplyvom sa podľa zistení obce správa v domácnosti aj na verejnosti agresívne a vulgárne, ohrozuje svoje okolie aj najbližších príbuzných. Podľa informácií od personálu miestneho pohostinstva sa vyskytol prípad, kedy nožom ohrozoval zákazníkov pohostinstva. V minulosti sa agresívne správal aj k bývalej manželke a deťom. Na podnet obyvateľov obce o jeho agresívnom správaní k matke starosta obce volal políciu. Obžalovaný bol v osobnom pohovore starostom obce upozornený na nevhodné správanie sa pod vplyvom alkoholu. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný sa dňa 08.11.2012 asi o 20:30 hod. dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, keď v rodinnom dome č. XXX v obci H. pod vplyvom alkoholu slovné útočil na svoju matku K. H., na adresu ktorej uvádzal nadávky „stará kurva, hovädo, piča stará, zabijem vás, vy ste hovno“ a pritom rozbil porcelánovú vázu. Súdne trestaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. OT/41/2015 zo dňa 12.06.2015, právoplatného dňa 23.06.2015, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, pričom skutok spáchal dňa 10.06.2015 v čase o 21:47 hod., kedy mu bola zistená koncentrácia alkoholu na úrovni 1,36 miligramu alkoholu na liter vydychnutého vzduchu. Bol mu za to uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 12 mesiacov.

U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, taktiež nezistil u obžalovaného ani žiadnu priťažujúcu okolnosť, pretože tak ako aj súd prvého stupňa predchádzajúce odsúdenie, v skúšobnej dobe ktorého bol žalovaný trestný čin dokonaný, nepovažoval za natoľko závažnú skutočnosť, aby ju vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pričom v tomto smere ani nemohol postupovať v neprospech obžalovaného. Vychádzajúc z osobných pomerov obžalovaného, možností jeho nápravy, okolností, za ktorých k páchaniu skutku dochádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný čiastočne oľutoval svoje vulgárne správanie voči poškodenej, prejavil snahu o túto sa naďalej starať a pomáhať jej, ako aj vzhľadom na postoj samotnej poškodenej, ktorá v podstate vyjadrila vo svojich podaniach s týmto súhlas a takúto starostlivosť potrebuje, ako aj skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody a na spáchaní skutku nepochybne u obžalovaného zohralo značnú rolu jeho nadmerné

požívanie alkoholických nápojov, je možné účel trestu dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania a to pod spodnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, avšak za súčasného uloženia ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou. Preto súd podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods.2 Trestného zákona, § 39 ods.1 Trestného zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne aj s poukazom na závery znaleckého posudku obžalovanému uložil podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Aj takto uložený trest odňatia slobody kratšieho trvania spolu s uloženým liečením je primeraný a podľa presvedčenia súdu ním bude splnený jeho účel.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a dôvody rozhodol odvolací súd z podnetu podaných odvolaní tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.